ja tenis monne koppika, — mis üks ehk teine helde mõda minneja armo polest andis. Ta olli seäl ulitsa peäl nisamma, kui põllomees omma põllo peäl. Agga ta watas hopis terraseminni wähhäma purro peäle, kui monni põllomees umbrohho peäle.

Tawet polnud maggusas ellus ni wannaks sanud, kui ta olli — omma 60 käes. Jubba poisikesse põlwes läks ta ühhe kauba laewa peäle. Siis ta sai pärrast soldatiks. Soldati põlwes käis ta ka sõas, ja olli ommale monne hea koppiko taggawarraks kokko pannud, — agga sattus röövlitte kimpo, kes tedda puhtaks teggid, et ta ükskord selle samma waesusega koio tulli, misga ta kotto olli läinud. Kui soldati põlwe aeg mõda olli, katsus ta ühte ja teist, wimaks heitis ulitsa pühkjaks. Polnud segi ammet keige parram, agga sai ommeti ni paljo, et kui hommiko omma ammetisse läks, et olli leiwa koroke poue pista, louneks. Ta olli täie kehha ja armsa ollemisega mees. Et kül ta päwad ta näggo kortsutand, siiski watas iggaüks lahke melega ta öiglaste silmade sisse.

Süggise, kui roppud ilmad, et seäl ulitsas innimessi sureste likumas polnud, olli wannakesse tenistus ka waene. — Sedda saggedaste ja saggedaste kahhetses, et temma nores põlwes sedda head polnud sanud, et luggema olleks öppinud, et ta nüüd wahhete wahhel, kui aega olli, olleks woinud luggemisega omma aega prukida. Polnud temmal siis muud ühti, kui wahhe aeg olli, panni mõda minnejaid tähhele ja mõtles ommas süddames nende asja ja ello-luggu. Ja kui ta monne woõra näggi, siis wõttis wanna kübbara lotso peast, tähhendas, et se temma hool, et ulits ni puhhas."

Ses maias, kus ta asset olli, ellas ka üks wanna waene naesterahwas omma tütre poiaga. Kaarli olli poia nimmi. Kaarli käis waeste kolis. Et ta kül alles kümne aastane olli, ei holind ta teiste laste seltsist, sest ta olli pöddur, — olli ennemast omma öppimisse jures. Öhtuti, kui aeg ig-